

انقلاب اسلامی و تلاش برای احیاء تمدن اسلامی

دکتر بهرام نوزنی

عضو هیئت علمی دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)

چکیده: انقلاب اسلامی ایران یکی از بزرگترین انقلاب‌های تاریخ معاصر است که همچون هر انقلاب دیگری ابتدا از ذهن و یک "فکر" برخواسته بود. بر اساس این فکر، اسلام یک دین جهان شمول بوده و مسلمانان باید در پی ترویج و تبلیغ آن به اقصی نقاط جهان برآیند. اما انگیزه دیگری که موجب تقویت این فکر شد و آن را از ذهن خارج کرد و برای تغییر و تحول وضع موجود به صحنه جامعه ایرانی بیرون کشاند، حقارت‌ها و سرکوب‌هایی بود که سراسر تاریخ معاصر ملت مسلمان ایران را آکنده از خود کرده بود و به قدرت‌های بزرگ جهانی فرصت تحکیم استبداد و تسهیل استعمار داده بود. به این ترتیب بود که انقلاب اسلامی یک مبارزه انقلابی در سویه را با استبداد داخلی حاکم از یک سو و قدرت‌های بزرگ جهانی از سوی دیگر آغاز نمود و تا برهم زدن وضع موجود در داخل کشور و احیاء تمدن اسلامی در صحنه بین‌المللی از مبارزه خود کوتاه نیامده است.

رویکرد انقلاب اسلامی برای احیاء این تمدن اسلامی شامل هم "بازار" و هم "آرمان" و حاکی از "ترتیب" و "تدرج" بوده است. در این مسیر، از انقلاب اسلامی همواره نه تنها بعنوان "بازاری" برای

بازار، بلکه به عنوان "آرمان" برای نشان دادن "آرمان" این جامعه برای احیاء تمدن اسلامی، همانی بر پایه "عدل اسلامی" بکار گرفته شده و از "تدرج" برای رسیدن به هدف نهایی که سعادت کل بشر است بهره برداری نموده است. این مقاله در تلاش است تا روند تبدیل "فکر" به یک "سیاست" و آنگاه "راهبرد" دولت جمهوری اسلامی را برای رهایی مسلمانان و غیر مسلمانان از زیر یوغ استعمار و استضعاف حکومت‌های منطقه‌گر جهانی و طاغوت‌های وابسته به امپریالیسم جهانی و تشکیل یک حکومت واحد جهانی توضیح دهد.

کلیدواژه‌ها: ایران، انقلاب اسلامی، تمدن اسلامی، حکومت جهانی.